

Nadechnutí

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, v poslední neděli po Zjevení Páně, slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit: (Žalm 99, 1-3)

1 *Hospodin kraluje! Národy trnou. Trůní na cherubech! Země se zmítá.*

2 *Velký je Hospodin na Sijónu, nad všechny národy vyvýšený.*

3 *Nechť vzdávají chválu tvému jménu, velkému a budícímu bázeň – je svaté!*

Píseň: EZ 702 – Krásná je modrá obloha

Modlitba

Bože, náš Otče, prosíme živ nás i dnes svým slovem, abychom očištěným duchovním zrakem, byli schopni poznávat tvou pravdu a slávu. Pane Bože, děkujeme, že i tuto neděli můžeme znovu nezaslouženě očekávat na tvé promluvení. Dobrý Bože, chválíme tě a radujeme se, že jsme se mohli probudit do nového dne a přijít do shromáždění. Děkujeme ti za to, že svět není takto temný. Z tvé milosti je v něm světlo. Díky jeho jasů se v životě neztrácíme. Dovoluje nám spatřovat, co by nám jinak zůstávalo skryto a my bychom nepoznali plnou pravdu. Ne jenom dnes, ale každý den se chceme radovat z Tvé přítomnosti a z tvého evangelia. Dej nám prosím sílu i odvahu ho zprostředkovat všem kolem sebe. Prosíme tě o to skrze tvého syna Ježíše Krista, našeho Pána a bratra, který s tebou žije nyní a na věky. Amen

I. Čtení (Ex 34, 28-36)

29 *Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři.*

30 *Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na tváři, báli se k němu přistoupit.*

31 *Ale Mojžíš je zavolal, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil.*

32 *Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji.*

33 *Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj.*

34 *Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno.*

35 *Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září. Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

---

Slůvko dětem (lekce 17 - Jákob u Lábana) – Lia Bánoci

Aktivita: Překážková dráha.

Děti přemýšlejí, co znamená, že Pán Bůh je s člověkem.

Děti si všimají, co všechno máme od Pána Boha. Nebo je to náhoda?

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: EZ 628 – Z celého srdce svého

Kázání (Lk 9, 28-36)

28 Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil.

29 A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo.

30 A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš;

31 zjeví se v slávě a mluvili o jeho cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě.

32 Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním.

33 Vtom se ti muži od něho začali vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví.

34 Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň.

35 A z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouvejte.“

36 Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Oni umlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

Milí bratři, milé sestry,

Dnešní evangelijní příběh lze chápat jako „**nadechnutí**“ a posilu k pašijové cestě do Jeruzaléma. Za necelý měsíc nám totiž začíná postní doba.

Evangelium přímo navazuje na starozákonní text a je užitečné číst to v tomto kontextu. Výklad Mojžíšovo zahalování tváře (zářící od setkání s Hospodinem na hoře při vydání desek zákona) je odkazem na to, že Mojžíš nechtěl, aby Izraelci poznali pomíjivost záře, která jednou vyhasne.

Mojžíšova účast na Boží slávě je pomíjivá. Jenže v Duchu můžeme trvale spatřovat Boží slávu v **tváři Kristově**. Nejde o nezúčastněné hledění, ale o účast, z níž plyne naše vlastní proměna.

Dnešní neděle je takovým „**hraničním pásmem**“ mezi dvěma obdobími církevního roku – mezi dobou „**Zjevení Páně**“ a dobou postní. Evangelijní příběhy, ve kterých se Ježíš „**zjevoval**“ nám dávají poznat, kým pro nás je. Že je Božím milovaným Synem, že je tím, kdo nám dává radost a nenechá nás v průšvih, že je proroky předpovězeným Mesiášem, Pomazaným, že je ten, koho máme následovat.

Tuto řadu příběhů završuje příběh dnešní, příběh, kdy Ježíš třem ze svých učedníků poodhalil svoji totožnost zcela mimořádným způsobem. Ježíš bere tedy „**silnou trojku**“ učedníků, Petra, Jana a Jakuba a vystupuje s nimi na horu.

Třem vybraným apoštolům se na hoře dostalo výjimečné možnosti zahlédnout Ježíše při modlitbě a jeho slávu. Jeho modlitbou je zde rozhovor s Mojžíšem a Eliášem. Hovořili o jeho utrpení a smrti. Byla to velmi realistická a konkrétní rozmluva o Ježíšově životě.

A pak se to stalo. Při modlitbě dostala Ježíšova tvář „**jiný**“, „**odlišný**“ výraz a jeho oděv oslnivě zbělel. Všimněme si, že se tak stalo, doslova „**při modlení**“; na horu Ježíš vystupuje proto, aby se modlil. **Lukášův Ježíš je modlící se Ježíš**, který hovoří se svým Otcem při klíčových událostech.

Nejde tady o nějakou **nadpozemskou show**, ale o modlitbu, o společenství. Je to událost, která uvádí učedníky, **do přítomnosti samotného Boha**. Petra, Jakuba a Jana si s sebou nebere jako svědky zázraku, ale jako spolubratry. Chce hovořit s Otcem, ale chce, aby tam s ním byli i oni...

Ježíš pouští Petra, Jakuba a Jana do intimity své modlitby. O to větší tragédií je, že učedníci při podobných chvílích usínají, a vlastně tak Ježíše zraňují. Kde všude a v čem všem spíme my? Kde všude nám druhý otevírá prostor intimity a důvěry, a my jej zraňujeme? Kde všude jsme i my sami byli hluboce zranění?

V životě to s námi obyčejně houpe nahoru a dolů – a to je znamení, že je vše v pořádku. Životní výstupy, chvíle, kdy jsme nahoře, máme brát jako příslib, ale ne jako stav, na nějž bychom měli v tomto věku nárok. Samotná modlitba je posila **na cestu zpět do nížin**, k úkolům, vztahům, službám... Při sestupech nás může „**horská**“ zkušenost nést.

Nelze zůstat na hoře, ale je potřeba znovu sestoupit a vypít kalich až do dna. Proměnění na hoře je zatím výzvou k našemu proměnění k Božímu obrazu. Modlitby na hoře, nám dávají odvahu zápasit s tím, co nás čeká dole.

Na scéně se ještě objeví dva muži. Nejsou to ledajací trampové, ale velikáni Staré smlouvy osobně, **Mojžíš a Eliáš**. O obou se věřilo, že **žijí trvale s Bohem**. Mojžíš neměl hrob a Eliáš byl, jak známo, vzat přímo k Hospodinu. Současně to byly dvě největší autority biblického svědectví – Mojžíšova autorita znamená autoritu Tóry, Eliáš zase „*promlouvá*“ za Proroky. Oba měli tu nejintimnější zkušenost s Hospodinem na vrcholku hory. Jeden přinesl dolů Izraeli Zákon a po návratu ani netušil, že jeho tvář září; druhému se Hospodin nezjevil ve vichřici tichým slovem.

Ježíš tedy nevysedává na hoře s nějakými náhodnými pocestnými, nýbrž s ústředními postavami dějin spásy. Ústředními postavami celé Bible. **Mojžíš a Eliáš – tóra a proroci** – jsou tu v roli svědků přicházející spásy a slávy, jež se na okamžik zatřpytí v Ježíšově vzhledu.

Učedníci zažívají prožitek něčeho velmi dobrého, jak posléze tuto chvíli vyjádří Petr: „*...je dobré, že jsme zde*“. Tenhle ten prožitek jako takový **nelze trvale zachytit a uchovat**. Petr se o to přece jen pokusí, než se vytratí zcela: „*chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi*.“ A evangelista to okomentuje slovy: „*Nevěděl, co mluví*.“

A právě v tomto, bratři a sestry, spočívá problém Petrova návrhu postavit stany. Ve výšinách **prozářených Boží slávou** je každému příjemně, ale tam dolů, kde to není žádná velká sláva, tam je to nic moc. „**Život s Bohem**“ není jen stálé setrvávání ve světle hory, jsou to především nekonečné roviny a nespočetné nížiny. Tady dole se děje něco důležitého, podstatného a zároveň krásného.

Ježíš nás – jako Petra, Jakuba a Jana – také zve na horu, do výšin Boží přítomnosti, do vztahu s Otcem. Jenže v tomto světě to bude vždy jen ochutnávka, jednohubka. Jsou a budou i chvíle nestálé a prchavé. Tam dolů, kde to mnohdy žádná velká sláva není, tam vedou kroky i samotného Boha. **Boha, který nezůstává ve svých výšinách, ale sklání se k člověku**. Amen.

Modlitba

Pane, dávej nám každý den poznání, že u Tebe je pro nás to nejlepší místo. Místo vrcholné radosti a hojnosti. Kéž je tvá přítomnost a láska stále s námi. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 667 – Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Pane, přicházíš k nám v pokoře a s odpuštěním. Dáváš nám novou naději a dáváš jí bez rozdílu. Ukazuješ nám jiní pohled na člověka než ten, který jsme si vytvořili. Dnes ti předkládáme naše pokřivené pohledy a narušené vztahy. V tichosti srdcí prosíme o odpuštění za svá provinění.

1) Před Tebou, Bože, vyznáváme svoje hříchy a prosíme o tvou milost, která nás dokáže zachránit.

*Jestli se chcete svobodně připojit k tomuto vyznání – vyznejte to hlasitým: **Vyznávám***

2) Před Tebe, Bože předstupujeme s vírou ve tvého Syna Ježíše Krista, který za nás trpěl, zemřel a pro nás také byl vzkříšen.

*Jestli se chcete svobodně připojit k tomuto vyznání – vyznejte to hlasitým: **Věřím***

3) Bůh v Kristu odpouští a slitovává se i nad námi, a tak toužíme i my odkládat všechen hněv i výčitky a nabízet odpouštět těm, kdo nám ublížili.

*Jestli se chcete svobodně připojit k tomuto vyznání – vyznejte to hlasitým: **Odpouštím s pomoci Boží***

Slovo milosti: (1. Janův 1, 8-9)

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text:

8 *Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.*

9 *Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.*

B. Pozdrav pokoje: na znamení pokoje a odpuštění se navzájem mezi sebou pozdravte: „**Pokoj tobě.**“

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení: (1Kor 11, 23-26)

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,
24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Epikléze (modlitba):

Pane, dáváš nám radost, a my toužíme se radovat s Tebou

Pane, dáváš nám naději, a my toužíme naději prožívat

Pane, dáváš nám víru, a my věříme v moc tvého Slova

Pane, dáváš nám lásku, která přemáhá i smrt. Za to vše děkujeme. Amen

Pozvání:

Ke stolu Kristovu jsou zváni všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo (ne moje) pozvání do blízkosti jeho lásky a odpuštění, jeho pravdy a milosrdenství.

Píseň během vysluhování – EZ 147 – Každý den, EZ 691 – Ubi caritas

- *Veďte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Veďte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění: (1. Janův 5, 11-12)

11 A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu.

12 Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. „**Jděte v pokoji**“

Děkovná modlitba:

Děkujeme Pane, že jsi naší posilou. Děkujeme, že utvrzuješ naši víru. Děkujeme za bratři a sestry, které jsi nám dal. Do tvých rukou poroučíme i všechny, kteří dnes tu s námi nemohli být. Amen

Píseň: 693 (S 284) – Radujte se, bratři

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Společně odpovídejme na slova modlitby: „Pane vyslyš nás“

- Pane, z hloubi srdce ti děkujeme za tvé přátelství. Vedeš nás k tomu, abychom i my vždycky uvažovali a jednali jako tvoji přátelé. Dej, aby se to projevilo ve vztahu k tobě i ke všem našim bližním. A tak prosíme: „Pane vyslyš nás“
- Myslíme na své lidské svazky. Prosíme za lidi, které máme kolem sebe, za lidi blízké i vzdálené. Veď nás, k nim ať nalezneme správný vztah, tak abychom byli jedni druhých pomocí, oporou i povzbuzením. A tak prosíme: „Pane vyslyš nás“
- Myslíme i na svazky v rodinách, v úzkém přátelství. Je nám v nich dobře, ale kolikrát je vším možným pokazíme. Dej, abychom uměli správně řešit i všechny ty různé a často i obtížné situace, které nastávají. A tak prosíme: „Pane vyslyš nás“
- Prosíme, ať nikdy neupadneme do klamné představy, že nejdůležitější je mít úspěch a moc, ale ať jsi Ty Bože, našim jediným vzorem. A tak prosíme: „Pane vyslyš nás“
- Prosíme, také za vyhrocené mezinárodní vztahy a nepokoje, vnášej do těchto situací víc porozumění a tolerance. Přinášej mír a pokoj. A tak prosíme: „Pane vyslyš nás“

Pane, vyslyš naše prosby, které nosíme ve svých srdcích, i ty, které jsme nikdy nahlas nevyslovili. *Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...*

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Posláni (Jak 1, 17-18)

17 *„Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování“ je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu.*

18 *Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření.*

Požehnání

Ať vás Bůh obdaří radostí srdce těch, které milujete a máte je při sobě.

Ať vás Bůh požehná v každé hodině radosti i utrpení, které prožíváte.

Ať ve vás Bůh přebývá a jeho blízkosti vám přináší pokoj. Amen

Píseň: EZ 416 – Tvé požehnání, dobrý Otče